

WYDAJNOŚĆ ZŁĄCZEŃ I ZAGNIEŻDŻEŃ DLA SCHEMATÓW ZNORMALIZOWANYCH I ZDENORMALIZOWANYCH

1. TABELA GEOCHRONOLOGICZNA

Jest to schemat obrazujący przebieg historii Ziemi. Stworzono nią na podstawie następstwa procesów geologicznych, a tym samym układu warstw skalnych. Poniżej przedstawiona jest tabela ustalona przez Międzynarodową Komisję Stratygrafii (ICS).

W tabeli przedstawiono taksonomię dla pięciu jednostek geochronologicznych - eonu, ery, okresu, epoki i piętra.

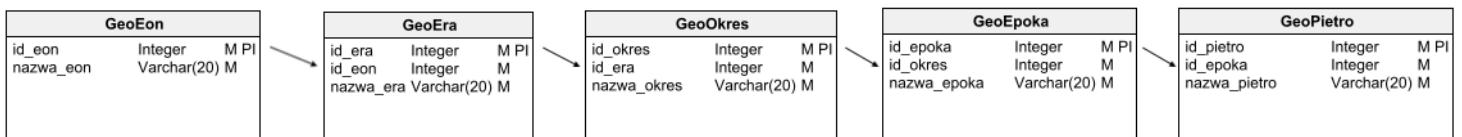
eon	era	okres	epoka	piętro
Fanerozoik	Kenozoik	Neogen	Holocen	11,5 tys
			Górny	126 tys.
			Środkowy	781 tys.
			Dolny	1,806 mln
			gelas	2,588 mln
			piacent	3,6 mln
			zankl	5,332 mln
			messyn	7,246 mln
			torton	11,608 mln
			serrawal	13,65 mln
Mezozoik	Kreda	Paleogen	lang	15,97 mln
			burdygal	20,43 mln
			akwitan	23,03 mln
			szat	28,4 ($\pm 0,1$) mln
			rupel	33,9 ($\pm 0,1$) mln
			priabon	37,2 ($\pm 0,1$) mln
			barton	40,4 ($\pm 0,2$) mln
			lutet	48,6 ($\pm 0,2$) mln
			iprez	55,8 ($\pm 0,2$) mln
			tanet	58,7 ($\pm 0,2$) mln
Mezozoik	Kreda	Górska Kreda	seland	61,7 ($\pm 0,2$) mln
			dan	65,5 ($\pm 0,3$) mln
			mastrycht	70,6 ($\pm 0,6$) mln
			kampan	83,5 ($\pm 0,7$) mln
			santon	85,8 ($\pm 0,7$) mln
			koniak	89,3 ($\pm 1,0$) mln
			turon	93,5 ($\pm 0,8$) mln
			cenoman	99,6 ($\pm 0,9$) mln

Paleozoik	Loping	szangsing 253,8 ($\pm 0,7$) mln
	wucziaping 260,4 ($\pm 0,7$) mln	
	kapitan 265,8 ($\pm 0,7$) mln	
	Gwadelup	word 268 ($\pm 0,7$) mln
		road 270,6 ($\pm 0,7$)
Perm	Cisural	kungur 275,6 ($\pm 0,7$) mln
		atryńsk 284,4 ($\pm 0,7$) mln
		sakmar 294,6 ($\pm 0,8$) mln
		assel 299 ($\pm 0,8$) mln
	Górny Pensylwan	gżel 303,9 ($\pm 0,9$) mln
		kazim 306,5 ($\pm 1,0$) mln
Karbon	Pensylwan	środkowy Pensylwan 311,7 ($\pm 1,1$) mln
		Dolny Pensylwan 318,1 ($\pm 1,3$) mln
	Górny Missisip	serpuchow 326,4 ($\pm 1,6$) mln
		środkowy Missisip 354,3 ($\pm 2,1$) mln
	Missisip	Dolny Missisip 359,2 ($\pm 2,5$) mln
Dewon	Górny Dewon	famen 374,5 ($\pm 2,6$) mln
		fran 385,3 ($\pm 2,6$) mln
	Środkowy Dewon	żywet 391,8 ($\pm 2,7$) mln
		eifel 397,5 ($\pm 2,7$) mln
	Dolny Dewon	ems 407 ($\pm 2,8$) mln
		prag 411,2 ($\pm 2,8$) mln
		loczkow 416 ($\pm 2,8$) mln
Trias	Górny Trias	retyk 203,6 ($\pm 1,5$) mln
		noryk 216,5 ($\pm 2,0$) mln
		karnik 228 ($\pm 2,0$) mln
	Środkowy Trias	ladyn 237 ($\pm 2,0$) mln
		anizyk 245 ($\pm 1,5$) mln
	Dolny Trias	olenek 249,7 ($\pm 0,7$) mln
		ind 251,0 ($\pm 0,4$)

Rys.1 Tabela geochronologiczna

2. KONSTRUKCJA WYMIARU GEOCHRONOLOGICZNEGO

W celu badań wydajności złączeń i zagnieżdżeń stworzono początkowo znormalizowany schemat tabeli geochronologicznej, który przedstawia się następująco:

Rys.2 Znormalizowany schemat tabeli geochronologicznej

Dzięki utworzeniu jednej tabeli o nazwie „GeoTabela”, która to zawiera wszystkie dane ze znormalizowanego schematu tabeli, łącząc je za pomocą złączenia naturalnego, stworzono także jej schemat zdenormalizowany przedstawiony poniżej:

GeoTabela		
id_pietro	int	PK
nazwa_pietro	varchar(20)	
id_epoka	int	
nazwa_epoka	varchar(20)	
id_okres	int	
nazwa_okres	varchar(20)	
id_era	int	
nazwa_era	varchar(20)	
id_pietro	int	
nazwa_pietro	varchar(20)	

Rys.3 Zdenormalizowany schemat tabeli geochronologicznej

```
CREATE TABLE Stratygrafia.GeoTabela AS
(
    SELECT * FROM Stratygrafia.GeoPietro
    NATURAL JOIN Stratygrafia.GeoEpoka
    NATURAL JOIN Stratygrafia.GeoOkres
    NATURAL JOIN Stratygrafia.GeoEra
    NATURAL JOIN Stratygrafia.GeoEon
);
```

Rys.4 Zapytanie tworzące tabelę „GeoTabela”

Dzięki temu zabiegowi, otrzymano szybki dostęp do wszystkich danych tabeli geochronologicznej

3. TESTY WYDAJNOŚCI

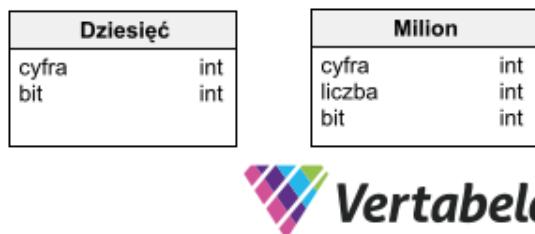
Przeprowadzono testy na trzech różnych darmowych rozwiązań bazodanowych:
MySQL
PostgreSQL

Skupiono się na porównaniu wydajności zapytań zagnieżdżonych, oraz złączeń, które to zostały wykonane na tabelach o dużej liczbie danych.

Aby wykonać testy wykonano 4 różne zapytania.

W owych zapytaniach połączono dane z tabeli geochronologicznej, z danymi zawartymi w nowo stworzonej tabeli Milion.

Tabela milion, to tabela powstała za pomocą odpowiedniego autozłączenia tabeli o nazwie Dziesięć, wypełnionej liczbami od 0 do 9.

Rys.5 Schemat tabel Dziesięć i Milion

```
CREATE TABLE Stratygrafia.Milion
(
    Liczba INT,
    Cyfra INT,
    Bit INT
);
INSERT INTO Stratygrafia.Milion
SELECT
    a1.cyfra +10* a2.cyfra +100*a3.cyfra + 1000*a4.cyfra+ 10000*a5.cyfra + 10000*a6.cyfra AS liczba,
    a6.cyfra AS cyfra,
    a6.bit AS bit
FROM
    Stratygrafia.Dziesiec a1,
    Stratygrafia.Dziesiec a2,
    Stratygrafia.Dziesiec a3,
    Stratygrafia.Dziesiec a4,
    Stratygrafia.Dziesiec a5,
    Stratygrafia.Dziesiec a6;
```

Rys.6 Tworzenie tabeli milion za pomocą autozłączenia

3.1 Konfiguracja sprzętowa i programowa

Wszystkie testy omówione w niniejszym sprawozdaniu wykonano na urządzeniu o następujących parametrach:

CPU: Apple M1 - 8-core CPU

RAM: M1 Pro chip with 8GB of RAM

HDD: 512 GB

S.O.: macOS Big Sur 11.1

MySQL: wersja 8.0.29

PostgreSQL: wersja 6.4 (4280.88)

Testy wykonywano wielokrotnie na tym samym komputerze, posiadającym powyższe parametry.

3.2 Kryteria testów

Przeprowadzono 4 testy, powielając je 5 razy.

Sprawdzały one wydajność zagnieżdżeń i złączeń z tabelą geochronologiczną w wersji zdenormalizowanej i znormalizowanej.

Procedura obejmowała dwa etapy:

1. Zapytania nie miały nałożonych indeksów na kolumny danych
2. Na zapytania nałożono indeksy na wszystkie kolumny biorące udział w złączeniu.

Poniżej opisuje się zapytania będące przedmiotem testów:

1. ZAPYTANIE 1 (1 ZL)

Celem zapytania jest złączenie tablicy Milion z zdenormalizowaną tabelą geochronologiczną. Do warunku złączenia dodano operację modulo, która dopasowywała zakresy wartości złączanych kolumn.

```
SELECT COUNT(*)
FROM Stratygrafia.Milion
INNER JOIN Stratygrafia.GeoTabela ON (mod(Milion.liczba,68)=(GeoTabela.id_pietro));
```

2. ZAPYTANIE 2 (2 ZL)

Celem zapytania jest złączenie tablicy Milion z znormalizowaną tabelą geochronologiczną.

```
SELECT COUNT(*)
FROM Stratygrafia.Milion
INNER JOIN Stratygrafia.GeoPietro ON (mod(Milion.liczba,68)=GeoPietro.id_pietro)
NATURAL JOIN Stratygrafia.GeoEpoka
NATURAL JOIN Stratygrafia.GeoOkres
NATURAL JOIN Stratygrafia.GeoEra
NATURAL JOIN Stratygrafia.GeoEon;
```

3. ZAPYTANIE 3 (3 ZG)

Celem zapytania jest złączenie tablicy Milion z zdenormalizowaną tabelą geochronologiczną.
Złączenie jest tutaj wykonywane przez skorelowane zagnieżdżenie.

```
SELECT COUNT(*)  
FROM Stratygrafia.Milion WHERE mod(Milion.liczba,68)= (SELECT id_pietro  
FROM Stratygrafia.GeoTabela  
WHERE mod(Milion.liczba,68)=(id_pietro));
```

4. ZAPYTANIE 4 (4 ZG)

Celem zapytania jest złączenie tablicy Milion z znormalizowaną tabelą geochronologiczną.
Zapytanie wewnętrzne jest złączeniem tabel poszczególnych jednostek geochronologicznych.
Złączenie jest tutaj wykonywane przez skorelowane zagnieżdżenie.

```
SELECT COUNT(*)  
FROM Stratygrafia.Milion WHERE mod(Milion.liczba,68) IN (SELECT id_pietro  
FROM Stratygrafia.GeoPietro  
NATURAL JOIN Stratygrafia.GeoEpoka  
NATURAL JOIN Stratygrafia.GeoOkres  
NATURAL JOIN Stratygrafia.GeoEra  
NATURAL JOIN Stratygrafia.GeoEon);
```

5. Wyniki testów

Każdy z testów przeprowadzono wielokrotnie, a dokładnie zrobiono 5 prób dla każdego zapytania. W oprogramowaniu MySQL kolejne próby były do siebie niezwykle zbliżone.
Wyniki testów zamieszczone zostały w poniższej tabeli

PostgreSQL												
BEZ INDEKSÓW					Z INDEKSAMI							
	PRÓBA 1	PRÓBA 2	PRÓBA 3	PRÓBA 4	PRÓBA 5		PRÓBA 1	PRÓBA 2	PRÓBA 3	PRÓBA 4	PRÓBA 5	
1 ZL	105	112	98	97	95		1 ZL	72	76	71	74	76
2 ZL	178	159	156	174	168		2 ZL	115	124	117	111	114
3 GZ	3613	3563	3581	3642	3615		3 GZ	3550	3540	3548	3545	3543
4 GZ	116	102	155	81	74		4 GZ	79	75	75	76	72
MySQL												
BEZ INDEKSÓW					Z INDEKSAMI							
	PRÓBA 1	PRÓBA 2	PRÓBA 3	PRÓBA 4	PRÓBA 5		PRÓBA 1	PRÓBA 2	PRÓBA 3	PRÓBA 4	PRÓBA 5	
1 ZL	232	235	241	232	232		1 ZL	230	230	231	230	231
2 ZL	259	258	260	260	257		2 ZL	1314	1316	1323	1311	1308
3 GZ	14346	14360	14390	14402	14381		3 GZ	14284	14330	14355	14381	14384
4 GZ	258	252	258	255	255		4 GZ	1325	1316	1316	1316	1318

Tabela 1. Wyniki każdej z prób

Wyniki przedstawione w tabeli 1 zebrano i przedstawiono w tabeli 2, wyciągając minimalny i średni czas wykonania zapytania.

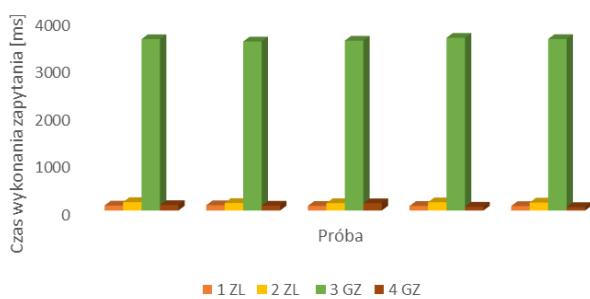
Czas wykonania zapytań 1 ZL, 2 ZL, 3 ZG, 4ZG

	1 ZL		2 ZL		3 ZG		4 ZG	
	MIN	ŚR	MIN	ŚR	MIN	ŚR	MIN	ŚR
BEZ INDEKSÓW								
PostgreSQL	95	101,4	156	167	3563	3602,8	74	105,6
MySQL	232	234,4	257	258,8	14346	14375,8	252	255,6
Z INDEKSAMI								
PostgreSQL	71	73,8	111	116,2	3540	3545,2	72	75,4
MySQL	230	230,4	1308	1314,4	14284	14346,8	1316	1318,2

Tabela 2. Minimalny i średni czas wykonania zapytania dla poszczególnego oprogramowania z uwzględnieniem indeksowania

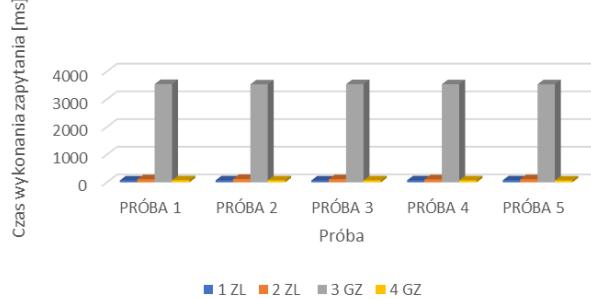
Analizę wyników ułatwiają wizualizacje. W tym przypadku zastosowano cztery wykresy słupkowe.

Czas wykonania zapytania dla PostgreSQL - Bez indeksowania

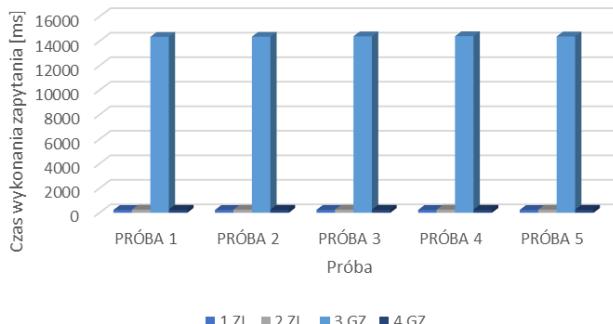
Wykres 1. Wyniki PostgreSQL Bez indeksowania

Czas wykonania zapytania dla PostgreSQL - Z indeksowaniem

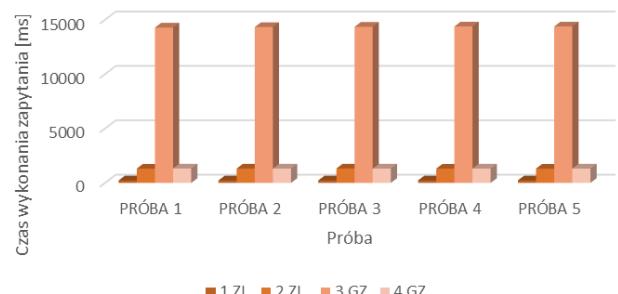
Wykres 2. Wyniki PostgreSQL z indeksowaniem

Czas wykonania dla MySQL - Bez indeksowania

Wykres 4. Wyniki MySQL bez indeksowania

Czas wykonania zapytania dla MySQL z indeksowaniem

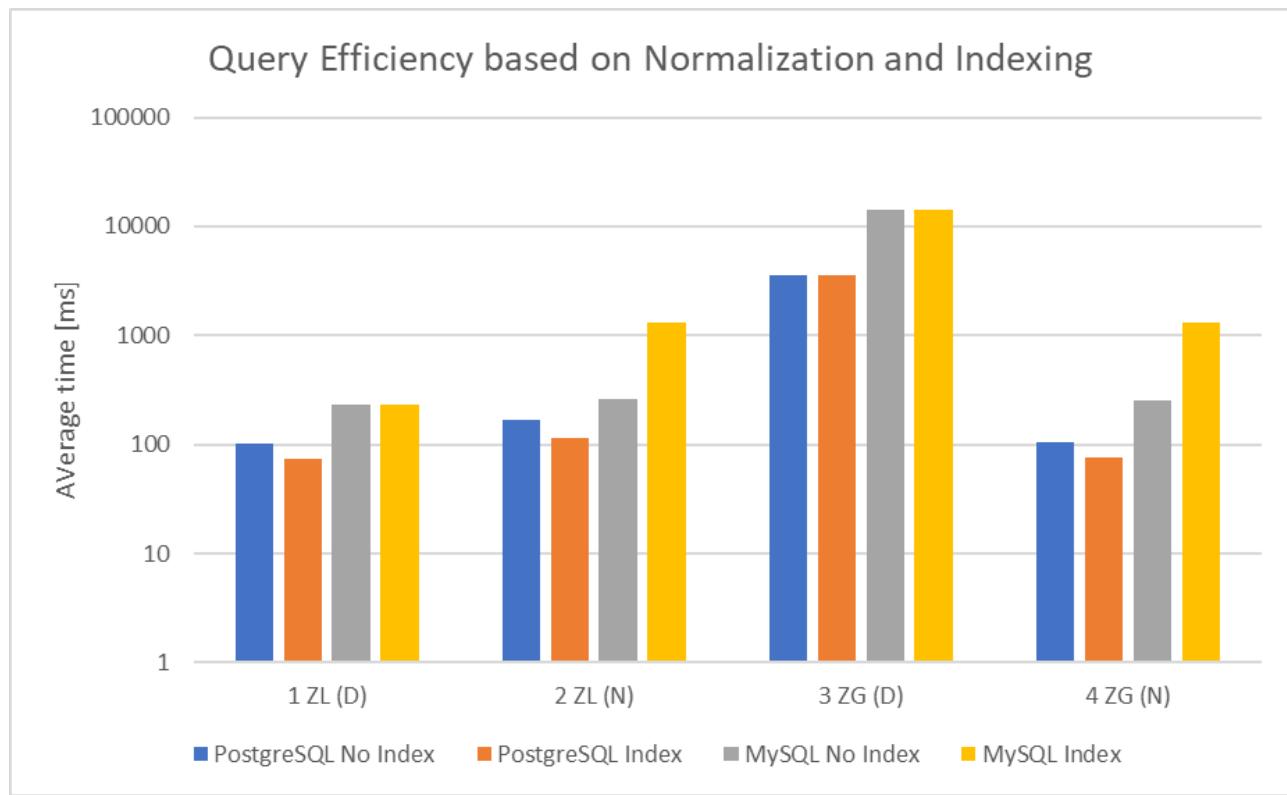

Wykres 5. Wyniki MySQL z indeksowaniem

6. Wnioski

Otrzymane wyniki pozwalają wyciągnąć wnioski:

1. Oprogramowanie MySQL daje wyniki zapytań w bardzo zbliżonym do siebie czasie.
2. Postać zdenormalizowana jest generalnie szybsza niż postać znormalizowana.
3. Złączenia są dużo wydajniejsze czasowo niż zagnieżdżenia, które niezwykle spowalniają wykonywanie zapytań.
4. W oprogramowaniu PostgreSQL, po użyciu indeksowania w każdym przypadku widać przyśpieszenie wykonania zapytania.
5. W Oprogramowaniu PostgreSQL, indeksowanie w przypadku zapytania z zagnieżdżeniem 3GZ dało najmniejsze przyśpieszenie. Okazało się ono minimalne
6. W oprogramowaniu MySQL, po użyciu indeksowania w przypadku postaci znormalizowanej (zapytania 2 ZL i 4ZG) nastąpiło duże spowolnienie wykonania zapytań.
7. W oprogramowaniu MySQL, po użyciu indeksowania w przypadku postaci zdenormalizowanej (zapytania 1 ZL i 3ZG) nastąpiło minimalne przyśpieszenie wykonania zapytań.
8. Najwolniej wykonywanym zapytaniem, zarówno w przypadku użycia oprogramowania MySQL jak i oprogramowania PostgreSQL jest zapytanie 3GZ, czyli zapytanie w postaci znormalizowanej z użyciem złączenia wykonywanego poprzez zagnieżdżenie skorelowane.
9. W przypadku zapytania 3GZ, które jest wykonywane najdłużej ze wszystkich w obu przypadkach, zdecydowanie lepiej radzi sobie z nim oprogramowanie PostgreSQL niż MySQL.
10. W wykonywanych testach wydajniejszym systemem do zarządzania baz danych okazał się PostgreSQL.

Wykres 6. Wyniki MySQL z indeksowaniem

Podsumowując, wprowadzenie indeksów w większości przypadków daje spore przyśpieszenie wykonania zapytań. Jedynymi przypadkami w których wykryto spadek wydajności po wprowadzeniu tego zabiegu są zapytania znormalizowane w oprogramowaniu „MySQL”. Generalnie postać zdenormalizowana powoduje wzrost wydajności. Postać znormalizowana prowadzi zaś do jej spadku. Mimo wszystko normalizacja wprowadza spory porządek i umożliwia łatwą konserwację.

Wykonane testy pozwoliły na porównanie dwóch systemów do zarządzania bazami danych. Pokazały one, że w badanych przypadkach, oprogramowaniem reprezentującym lepszą wydajność okazał się system „PostgreSQL”. MySQL może pochwalić się jednak dużą zgodnością czasową kolejnych prób.

BIBLIOGRAFIA

1. www.vertabelo.com
2. <https://notatek.pl/tabela-stratygraficzna-uproszczona-1>
3. https://pl.wikipedia.org/wiki/Tabela_stratygraficzna
4. Łukasz Jajeńska, Adam Piórkowski - Wydajność złączeń i zagnieżdżeń dla schematów znormalizowanych i zdenormalizowanych. Studia informatica - number 2A